

Andet Afsnit.

Om Kunstnerretten.

Bestemmelserne i Lovforslagets andet Afsnit ere udarbejdede med særlig Hensyn- tagen til de af Kunstakademiet paa dertil givne Foranledning udtalte Ønsker. Disse i Forening med den gældende Ret have i Hovedsagen tjent som Grundlag, for saa vidt det var foreneligt med de i Lovforslaget i øvrigt gennemførte Principper. Ligesom det imidlertid er søgt her at gennemføre et System for Ordningen af Bestemmelserne, der svarer til det i første Afsnit opstillede, saaledes er det paa flere Hovedpunkter nødvendigt at gennemføre ny Principper for at tilvejebringe Overensstemmelse med de tilsvarende Regler i første Afsnit. Dette gælder navnlig Reglerne om Arvegangen og om Kreditorernes Ret. Idet der derfor med Hensyn til de fleste mere almindelige Spørgsmaal kan henvises til det ovenfor ved første Afsnit anførte, bemærkes om de enkelte Paragraffer følgende:

Til § 25.

Denne Paragraf indeholder Hovedreglen om Kunstnerretten. Første Stykke, der nærmest svarer til Lov af 31te Marts 1864 §§ 1, 1ste Stykke, 2, 1ste Punktum, 3 og 4, gengiver uforandret det tidligere Forslags § 29.

Medens Lov af 31te Marts 1864 i alt Fald i § 1 kun forbyder at eftergøre til Salg¹⁾, synes enkelte fremmede Love kort og godt at forbyde enhver Eftergørelse af et Kunstværk²⁾. Rigtigt er det nu, at ikke blot Eftergørelse til Salg, men ogsaa f. Eks. til vederlagsfri Uddeling eller til Benyttelse i et Panorama o. lign. bør være forbudt. Men paa den anden Side fører det for vidt at forbyde enhver Eftergørelse, f. Eks. Afkopiering til rent privat Fornøjelse eller Øvelse. Dette vilde ikke blot være urimeligt og i Strid med det i Forslagets første Afsnit gennemførte Princip, men er næppe heller de nævnte fremmede Loves Mening, idet det ligesom ved tilsvarende Bestemmelser om Forfatterretten maa antages underforstået som selvfølgelig, at kun Offentliggørelse og Gengivelse i OffentliggørelsesHensigt er forbudt, saaledes som

ogsaa udtrykkeligt udtalt i den tyste Lov af 9de Januar 1876, §§ 1, 5 og 6, Nr. 1, jfr. i det væsentlige ogsaa finst Lov § 18, Nr. 4 og fransk Lov af 19de Juli 1793, Art. 1. Forbudet maa derfor rettes mod Offentliggørelse af Gengivelser, hvorved bemærkes, at ifølge § 33 og dennes Henvisning til § 17 i Slutningen er Retshbrudet fuldbhørt, saa snart Gengivelsen i OffentliggørelsesHensigt foreligger, selv om Offentliggørelse endnu ikke har fundet Sted. Dernæst er det naturligt at give Forbudet under eet mod enhver Art af Eftergørelse uden at opstille en principiel Søndring mellem Eftergørelse i samme eller i en anden Kunstart, idet der ikke er Grund til, saaledes som i Lov 1864 §§ 1—3, at hjemle en aldeles forskellige Beskyttelse over for de forskellige Eftergørelsesmaader, hvilket heller ikke er almindeligt i fremmede Love. Som andet Stykke er optaget en Bestemmelse om Kunstnerretten til originale Bygningstegninger. Medens det er fundet betænkeligt at udstække Beskyttelsen saa vidt, som det sidste Forslags § 31, der forbyder Benyttelsen til Bygningsarbejder af Tegninger m. m., som ere udførte efter den af en anden opført Bygning, synes det nødvendigt at beskytte den arkitektoniske Kunst i den Retning, at originale Bygningstegninger m. m. ikke af andre maa benyttes til derefter at opføre Bygninger. Ved at optage denne Bestemmelse i selve § 25 er det endnu tydeligere end i det sidste Forslag tilkendegivet, at kun saadanne Bygningstegninger, der maa karakteriseres som originale Kunstværker, ere Genstand for Beskyttelse, derimod ikke de almindelige, rent haandværksmæssige Tegninger. Endvidere fremgaar det af § 31, at Meningen ikke er at udelukke Benyttelsen af Motiver og lignende, hentede fra andre arkitektoniske Arbejder. Herved turde de Betæneligheder, som man har haft ved Optagelsen af en saadan Regel, bortfalde.

Til § 26.

Denne Paragraf stemmer ganske med det sidste Forslags § 30. For saa vidt Ordene i Lov 1864 § 3 „har gengivet en andens Kunstarbejde, til hvis Mangfoldiggørelse ingen har Eneret“ i Forslagets § 26 ere omfremne til „lovligt har gengivet et originalt Kunstværk“, er dette næppe en Afvigelse fra Tanken i hin Bestemmelse, men kun et nøjagtigere Udtryk for denne. Denne er formentlig, at en Kunstnerret til Gengivelsen ikke erhverves, naar denne er i Strid med en andens Eneret, altsaa ulovlig. Men Handlingens Ulovlighed er udelukket ikke blot,

¹⁾ Jfr. ligeledes norsk Lov af 12. Maj 1877 § 1; svensk Lov af 3. Maj 1867 § 1; finst Lov af 15. Maj 1880 § 15 m. fl.

²⁾ Jfr. svejtsk Lov af 23. April 1883 Art. 1; belgisk Lov af 22. Marts 1886 Art. 1 m. fl.